

[A. C. Normann.]

international ledelse i Vietnam mener den højtærede udenrigsminister nok vil kunne få betydning, men først når man er kommet dertil, at der hersker våbenfred i landet, at man er nået til en våbenhvile. Det var nu min tanke og det radikale venstres opfattelse, at man burde søge, om ikke netop planerne om en tilvejebringelse af en sådan styrke til afløsning af dem, der nu kriger, kunne bidrage til, at denne våbenhvile bliver til en kendsgerning, for ellers er det jo sådan, at det er vanskeligt at øjne nogen mulighed. Jeg kan ikke få øje på andre initiativer i øjeblikket fra noget verdenshjørne.

Med hensyn til FN-styrkernes uddannelse så tror jeg det er rigtigt, at de er på højde med de andre landes, måske endda mindst, og jeg synes, at de har gjort god tjeneste. Men jeg nævnte jo også bl. a. den nordiske basis som mulighed, fordi de jo også improviserer i de andre lande, og styrkerne har faktisk ikke været ordentligt forberedt på deres opgaver sammenlignet med, hvad de kunne være. Jeg håber, at man vil overveje tanken med god vilje, og så siger jeg i øvrigt tak til ministeren for de oplysninger, han gav om den virkelige betydelige aktivitet, der allerede er udfoldet i nedrustningsudvalget.

Jeg skal spare på tiden, men jeg ville gerne have sagt lidt til det ærede medlem hr. Per Federspiel i anledning af hans bemærkninger om EFTA. Jeg tør ikke gå så vidt som den højtærede udenrigsminister, når han siger, at det drejer sig om en udvidelse af EEC, hvilket vil sige, at sammen slutningen skulle være på den konstitutionelle basis og på den politiske basis, som råder inden for EEC; sådan forstår jeg udenrigsministeren, og sådan forstår jeg det ærede medlem hr. Per Federspiel. Jeg synes, det er lidt tidligt at sige det i betragtning af den tilstand, der i øjeblikket råder inden for EEC, hvor det er ganske uvist, om det franske synspunkt eller de øvrige landes synspunkter med hensyn til, hvad der skal være den ledende kraft i afgørende situationer inden for EEC, vinder frem. Jeg synes også, det er stærkt, når det ærede medlem hr. Per Federspiel taler om et grundskud til EFTA som følge af den engelske tillægstold. Det var en alvorlig hændelse, der vakte meget stærke reaktioner, og som medførte, at den straks efter blev nedsat

fra 15 pct. til 10 pct., og nu har den højtærede udenrigsminister motiveret det, som også jeg tror på: at der nu må være grundlag for også at få de sidste 10 pct. bort.

Det er i øvrigt en bestandig kilde til undren, at en repræsentant for venstre, Danmarks liberale parti, synes at være ked af, at vi har fået et forhandlingsorgan, som har vist sig at have ganske overordentlig stor betydning for handelen, ikke på det område, det ærede medlem hr. Anders Andersen nævner, men i øvrigt ved afsættningen af danske varer, og lige så vel skulle man jo synes, at det ærede medlem hr. Per Federspiel ville glæde sig over, at vi nu med udgangen af dette år har ført den totale toldaftrapning på de områder, der er inden for aftalen, ned til nul.

I øvrigt har fællesmarkedet jo fået et værre grundskud, end EFTA har fået, hvis vi endelig skulle tale sådan om det. Jeg er enig i, at det er en god tanke at drage større nytte af Europarådet som et organ, som måske kunne fremme en tilnærmelse imellem EFTA og EEC.

Jeg er nødt til at svare det ærede medlem hr. Erik Kragh, som i anledning af, at jeg havde talt om, at kommunismen og isernerne ikke kan bekæmpes med våbenmagt, stillede det direkte spørgsmål til mig, om jeg da bare vil have, at vi skal give efter, hver gang der startes en guerillakrig. Nu er det jo sådan, at ideer som regel styrkes, hvis ikke de bekæmpes med bedre ideer. Over for kommunismen tror jeg på, at det eneste, der gælder, er sociale reformer dér; hvor det tiltrænges, og det har vist sig, at i alle de lande, der har en levofod som f. eks. Danmark, har kommunismen efterhånden ikke en chance. Man kan bekæmpe et land med våbenmagt, kommunistisk eller demokratisk, men man kan ikke bekæmpe ideen; det troede jeg det ærede medlem hr. Erik Kraghs erfaringer også sagde ham, rent bortset fra det hæslige i at skyde på mennesker for deres overbevisnings skyld. Jeg tænker, at det eneste medlem af den konservative folketingsgruppe, som kunne komme ind på et forsvaret for den idé, måtte være det ærede medlem hr. Erik Kragh.

Så rettede det ærede medlem hr. Rimstad nogle bemærkninger til det radikale venstre. Jeg vil gerne rette den fejltagelse, det ærede medlem gør sig skyldig i, når han slår fast,